

Sant Genís de Caraüll

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Vall de Caraüll. EL Pla del Vilar
Emplaçament El Pla del Vilars/n. Trencant no senyalitzat 08505. Muntanyola.

Coordenades:

Latitud: 41.92476
Longitud: 2.10544
UTM Est (X): 425827
UTM Nord (Y): 4641809

Classificació

Número de fitxa 08129-75
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern
Segle XII-XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Presenta mal estat ja que manquen la cobertura i part dels alçats
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Generalitat de Catalunya. Plaça de Sant Jaume s/n. 08002. Barcelona.
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dv., 20/10/2006 - 02:00

Descripció

Edifici religiós format per una capella en ruïnes que conserva algunes estructures dempeus. Resta visible una estança de planta rectangular amb les marques d'un embigat que podria marcar la presència d'un cor. Ha desaparegut tota la coberta, així com bona part dels alçats. Es tracta d'una obra feta amb murs de pedra regular, ben treballats i units amb morter de calç, o lligats amb fang; i on s'intueixen les cantonades diferenciades. Queden dempeus els murs nord i oest; la resta està molt enderrocada. Tot i la coberta vegetal amb un sotabosc de roure i alzina, es pot observar un important enderroc que segurament evidencia la presència de mes estances que acabarien de configurar la capella original. Al mur nord, s'observa l'existència d'espitlleres i un tram afegit a l'est; també hi ha un cos afegit a l'oest. Una mica més amunt també es documenta un enderroc força nombrós de petites pedres amuntegades unes sobre les altres, que podrien indicar la presència d'alguna altra estructura.

Història

La vall de Caraüll es troba estretament vinculada amb el passat d'Oristà. Està situada a la capçalera de la riera de Segalers (límit amb Oristà) i forma un ample sector entre els termes de Sant Bartomeu del Grau i Santa Maria d'Oló. L'església de Sant Genís és esmentada des del 943 i 945 dins del terme del Castell d'Oristà i va ésser parròquia independent entre els segles XI i XIII i sufragània d'Oristà des del segle XV. Un document del 18 de juliol de 965 esmenta que Baldemar dóna a Sant Pere de Vic, al bisbe Ató i als canonges un alou situat al comtat de Manresa, al terme d'Oristà, dins la vall de Caraüll amb el topònim "Karavullo". Aquesta petita parròquia conserva poca documentació i aquesta es troba entre els bisbats de Vic i Manresa. Actualment, es troba oblidada i l'indret és poc concorregut. L'any 1682 la parròquia i la vall tenien 6 famílies i l'any 1782 hi havien 10 cases amb 62 habitants. Des del segle XIV, la vall va gaudir d'autonomia civil i es convertí en una quadra amb batlle propi, així fins l'any 1840 que fou agregada a Muntanyola. Les masies més antigues són Perdaltés, i Can Oliveres (que segons diuen va ser quarter i hospital durant la guerra del Francès. A la seva parròquia, situada al costat de Can Oliveres també hi pertanyien Caraüll, Bolbous i les Deveses, en terme municipal d'Oristà). Sant Genís de Caraüll fou reconstruïda al segle XVIII, dins l'estil barroc, a 1'5 Km de les restes de l'antiga església de Sant Genís Vell. Sant Genís de Caraüll va deixar d'exercir com a parròquia i va deixar de tenir culte el 1936, durant la guerra civil, quan va ser saquejada i cremats part dels seus ornaments.

Bibliografia

BRUNELLS, I. (1996). La Vall de Caraüll. Revista trimestral n. 7. desembre 1996. Ajuntament de Muntanyola. Muntanyola: 3 JUNYENT, E. (1980-1996). Diplomatarí de la Catedral de Vic. S. IX-X. Patronat d'Estudis Osonencs. Vic. N. 368. PLADELASALA, J. (1953). "La parròquia de Muntanyola" a AUSA vol 1, n.4. Vic: 153-157.

